

aktiebogen. Folketingsudvalgets betænkning indeholdt følgende bemærkninger til denne bestemmelse, som blev ændret under folketingsbehandlingen:

»Udvalget har ikke fundet, at aktieselskabslovforslagets bestemmelse i § 26, stk. 2, om, at aktiebogen skulle være tilgængelig for offentligheden, var tilstrækkelig motiveret.

For at modvirke muligheden for uønskede spekulationer mod selskabet har udvalget anset det for hensigtsmæssigt alene at lade aktiebogen være tilgængelig for bestyrelsen, offentlige myndigheder og for en repræsentant for arbejdstagerne i de selskaber, hvor arbejdstagerne ikke gennem deres valgte bestyrelsesmedlem har mulighed for at have indseende med, hvem der er aktionær.

Disse betragtninger gælder fortsat.

Når betænkes, hvor sensibelt hele spørgsmålet om dataregistrering har været og fortsat er, må det bero på en simpel fejl, at der ikke er tilføjet »af bestyrelsens medlemmer, selskabets medarbejdere, aktionærer og revisorer samt forsikringstilsynet«, som vel må være den videste kreds, der kan have reel interesse i fortegnelsen.

Bestemmelsen bør yderligere have en tilføjelse om, at de, der har benyttet sig af retten til at se fortegnelsen, er underkastet samme tavshedspligt om indholdet og samme strafansvar, som gælder i henhold til lov om private registre, subsidiært i henhold til forslagens § 256, stk. 1. Ellers ville der opstå den helt paradoksale situation, at de, der fører fortegnelsen (formelt bestyrelsen og direktionen), ikke kan udtale sig om eller dementere det, alle andre kan sige.

c) Bestemmelsen i § 129, stk. 2, sidste punkt, vil societetet foreslå slettet, subsidiært at det af bemærkningerne til lovforslaget kommer til at fremgå, at der i årsberetningen ikke må angives navne på aktionærerne, men alene at »X aktionærer har anmeldt, at de på statusdagen ejer Y pct. af aktiekapitalen«.

Begrundelsen herfor er dels hensynet til privatlivets fred, dels at den offentliggørelse af aktionærernes navne, som ellers ville ske, yderligere ville medvirke til at indskrænke lysten til at investere i aktier.

d) Det kan i øvrigt tilføjes, at der utvivlsomt vil være mange flere og for tiden uoverskuelige problemer ved at indføre adgang for enhver til den i § 61, stk. 3, nævnte fortegnelse, og at disse spørgsmål for tiden er gen-

stand for en grundig og sagkyndig overvejelse i ekspertudvalg i fællesmarkedsregi i forbindelse med forslaget til det 7. selskabsdirektiv. Det forekommer stærkt forhastet at indføre en regel, hvis skadelige effekt regeringen og et flertal i folketinget i hvert fald for få år siden har været enige om, jfr. den ovenfor citerede udtalelse fra folketingsudvalget, uden at afvente afslutningen af disse overvejelser.

7. ad § 64, stk. 2

Bestemmelsen er formentlig overflødig.

8. ad § 66, stk. 2

Det henstilles, at kravet om forsikringstilsynets tilladelse til erhvervelse af egne aktier udgår, således at forsikringsaktieselskaber i denne henseende ikke stilles ringere end andre aktieselskaber, iflg. aktieselskabslovens § 48, stk. 1.

9. ad §§ 83-84

Alle bestemmelser om medarbejderrepræsentation er blændet i udkastet, og societetet må derfor forbeholde sig sin stilling til dette spørgsmål.

10. ad § 85, stk. 1

Det er fortsat societetets opfattelse, at offentlige repræsentanter i forsikringsselskabers bestyrelser er overflødige. Societetet har tidligere givet udtryk for og begrundet denne opfattelse, jfr. ministeriets lovudkast af 1. juli 1976, j. nr. 180-2-76, og societetets udtalelser af 23. august 1976, punkt 11, samt den deri nævnte skrivelse af 23. maj 1973 til folketingets erhvervsudvalg, hvortil vi henviser.

Societetet har også tidligere over for både ministeriet og folketinget givet udtryk for, at offentlige repræsentanter, såfremt forslaget gennemføres, i enhver henseende bør have samme rettigheder og pligter som bestyrelsens øvrige medlemmer. Dette må også gælde i relation til deres vederlæggelse, og societetet ville derfor finde det rettest, at § 85, stk. 2, udgik.

11. ad § 90, stk. 3 og 4

Et helt tilsvarende generelt forbud mod direktørers deltagelse i spekulationsforretninger for egen regning var indeholdt i § 75, stk. 3, i ministeriets lovudkast af 1. juli 1976. So-